

fremstille eksemplarer af edb-programmer i digitaliseret form. Ved »edb-programmer« forstås »en række instruktioner eller oplysninger, fikseret i en hvilken som helst form eller på et hvilket som helst medium, som tilsigter direkte eller indirekte at bringe en data-mat til at angive, udføre eller opnå en bestemt funktion, opgave eller et bestemt resultat.« Det vil således fortsat ikke vil være tilladt at kopiere edb-programmer som f.eks. styresystemer til computere, styre- og søgeprogrammer i databaser og multimedieværker, tekstbehandlingsprogrammer og computer- og konsolspil. Det vil heller ikke være tilladt at kopiere eksempelvis et litterært værk i digital form, såfremt dette også indeholder et edb-program, som styrer afviklingen af det litterære værk.

Med udtrykket »husstand« præciseres det, at de digitale kopier kun må anvendes inden for en fysisk persons privatsfære. Hvad der nærmere skal anses for omfattet af begrebet »husstand« må afgøres ved en konkret bedømmelse, hvor der bl.a. bør lægges vægt på, om der er tale om bofællesskaber med fælles husholdning og andre momenter, der måtte pege på en i dagligdagen personlig forbundet personkreds. Når det drejer sig om kollegier, sociale institutioner og lign., er det afgørende, at kopieringen ikke foretages til brug for institutionen som sådan.

Digital eksemplar fremstilling, der sker som led i arbejdsforhold, f.eks. i forbindelse med undervisning, advokatvirksomhed og lign., samt digital eksemplar fremstilling til intern brug i institutioner, erhvervsvirksomheder m.v., er ikke omfattet af forslaget. For så vidt angår analog kopiering er kopieringsbehovet i sådanne situationer i vid udstrækning dækket ved kopieringsaftaler (aftalelicenser) med ophavsmændene, f.eks. i form af aftaler om fotokopiering i undervisningsvirksomhed og i erhvervsvirksomheder m.v., jf. ophavsretslovens §§ 13 og 14. På undervisningsområdet er der efter bestemmelsen i ophavsretslovens § 13 også mulighed for at indgå aftaler med aftalelicensvirkning om digital eksemplar fremstilling. Aftalelicensordningen i § 14 om erhvervsvirksomheder omfatter imidlertid ikke digital eksemplar fremstilling, og der findes derfor ikke i den gældende lovgivning en måde, hvorpå erhvervsvirksomheder, institutioner m.v. centralt kan erhverve rettigheder til digital eksemplar fremstilling til intern brug. Kulturministeriet har overvejet, om bestemmelsen i ophavsretslovens § 14, som foreslået af blandt andre Dansk Industri, Dansk Journalistforbund, Finansrådet og Samrådet for Ophavsret, bør udvides til også at omfatte digital eksemplar fremstilling. Ministeriet finder det imidlertid rigtigst at udskyde en endelig stillingtagen til

spørgsmålet, indtil EF-direktivet om ophavsret i informationssamfundet skal gennemføres i dansk ret.

Det bemærkes, at der ikke i forbindelse med liberaliseringen af forbudet mod digital kopiering til privat brug stilles forslag om ændring af bestemmelsen i ophavsretslovens § 36, stk. 3. Det betyder, at der fortsat er mulighed for, at den, der har ret til at benytte et værk i digitaliseret form, som styres af et edb-program, kan fremstille nødvendige brugs- og sikkerhedseksemplarer. Bestemmelsen gælder både for fysiske personer og erhvervsvirksomheder, institutioner m.v.

Adgangen til at fremstille eksemplarer i digital form til personlig brug inden for husstanden gælder, uanset om kopieringen sker på grundlag af et analogt eller digitalt forlæg. Sker eksemplarfremstillingen i analog form, f.eks. ved papirudprintning fra et værk i digital form, er forholdet omfattet af de almindelige regler i ophavsretslovens § 12, stk. 1, om eksemplarfremstilling til privat brug.

Den digitale kopiering må udelukkende ske til personlig brug for fremstilleren eller dennes husstand. Det betyder, at de fremstillede eksemplarer ikke fysisk må spredes uden for husstandssfæren, ligesom eksemplarerne heller ikke må videresendes til venner og bekendte via e-mail og lign.

Det bemærkes, at der ved en eksemplarfremstilling til personlig brug kun må benyttes medhjælp af personer, som tilhører den pågældende husstand.

Det har endelig været overvejet, om der på det digitale område bør fikseres et bestemt begrænset antal kopier, som det er lovligt at fremstille. I den gældende lovs § 12, stk. 1, er det præciseret, at der kun må fremstilles enkelte eksemplarer til privat brug. Kulturministeriet finder ikke, at det vil være hensigtsmæssigt med angivelse af et bestemt antal eksemplarer. Spørgsmålet om, hvor mange kopier, der må fremstilles uden aftale med rettighedshaverne, må bero på en konkret bedømmelse af værkets karakter, herunder graden af værkets sårbarhed over for kopiering. En særlig iagttagelse af sårbarhedskriteriet for så vidt angår de digitale værker bør efter ministeriets opfattelse lede til, at der i de enkelte konkrete tilfælde på det digitale område må være tale om et meget begrænset antal eksemplarer.

Til nr. 3

Efter den gældende lovs § 39, stk. 3, varetages administrationen og opkrævningen af blankbåndsvederlaget af én godkendt fællesorganisation, som repræsenterer en væsentlig del af danske ophavsmænd, udøvende kunstnere og andre rettighedshavere, herunder